

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ.2533. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาก.

กฤษณา เลิศสุขประเสริฐ. (2530). ความผิดปกติของการได้ยิน. ขอนแก่น: ครีกันท์อฟเฟซต์.
กิตา ตรีสาร. (2544). การพัฒนาหนังสือแบบเรียนที่มีรูปแบบอักษร ขนาดอักษร และการวางแผนคัดลั่น ตามความชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.

กิตติพงศ์ งามพีระพงษ์. (2534). เกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกล ไกของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินของโรงเรียนโสดศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรัส คุณทอง. (2541). การศึกษาลักษณะของสิ่งเร้าที่มีผลต่อการรับรู้ และความจำระยะสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการคิดต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

จันทน์ เกิดบางແນນ. (2545). ผลของการใช้ภาษาด้วยเดือนอย่างง่ายต่อความสามารถทางความจำระยะสั้นของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจตต์ งานทอง. (2517). ความจำระยะสั้นของคำที่มีความหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จำเนียร ช่วงโชค. (2519). บทนำเกี่ยวกับการรับรู้และการเรียนรู้ ใน จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้ (หน้า 1 - 20). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉลอง ทับศรี. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชาการเรียนรู้กับการสื่อความหมาย. ชลบุรี:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฉันทน์ กล่องจิต. (2534). การจำ การลืม. ใน จิตวิทยาเบื้องต้น (หน้า 181 - 204). ขอนแก่น:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เข็มพร วิชชาวดี. (2520). ความจำบุญยศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

______. (2525). นูคลารอตติวิทยา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชูครี เกิดพงษ์นุญโชค. (2536). ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อความจำระยะสั้นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดนินมานารดี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐเสกป์ เรืองศิริ. (2537). การศึกษาเวลาปฏิกริยาของร่างกายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวัสดุศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงมน วงศ์จันทร์แดง. (2534). การศึกษาช่วงความจำการได้ยินของเด็กปกติ อายุ 4 ปี ถึง 8 ปี 11 เดือน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขา ประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นงลักษณ์ ชื่นจิตร. (2527). การศึกษาความจำระยะสั้นต่อคำที่มีความหมาย และพยางค์ที่ไร้ความ หมายของนักศึกษาผู้ไทย ตามโครงการให้การศึกษา และฝึกอบรมครูและบุคลากรทาง การศึกษาประจำการ (อคป). วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขา การศึกษาผู้ไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2532). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แลเด่ทำปก เจริญผล.
- ปริยาพร วงศ์อนุตตโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พดุง อารยะวิญญู. (2523). การพัฒนาสมรรถภาพทางการพัฒนาและการพูด. ใน เอกสารประกอบ การสอนวิชาศึกษาพิเศษ 521 (หน้า 28 - 29). กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ไทย และ การศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พฤฒิพงษ์ เด็กศิริรัตน์. (2531). การออกแบบสื่อการสอน. สงขลา: เอส. ซี. วี. การพิมพ์.
- วรรณา เจียมทะวงศ์. (2532). ทักษะพื้นฐานของการผลิตสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชา เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา วิทยาลัยครุภัณฑ์.
- ศรีญา นิยมธรรม. (2541). ความบกพร่องทางการการได้ยิน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: P.A.ART & PRINTING Co.LTD.
- ศาสวัต เกตุมณี และคณะ. (2529). ออกแบบอักษร. กรุงเทพฯ: อาร์ต ไดเรค โทวิ พับลิเคชัน.
- สุรัสีท พึงถิน. (2523). การวิเคราะห์ความยากง่ายของตัวอักษรไทย 10 รูปแบบ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยี ทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

- เตรี ชัคเชิม. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชา 433301 การวัดผลการศึกษา (*Educational measurement*). ชลบุรี:ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา.
- ไสว เลี่ยมแก้ว. (2528). ความจำนุษย์ ทฤษฎีและวิธีสอน. สงขลา:คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เอนกฤต กรีแรง. (2503). ช่วงความจำตัวเลขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 5. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา habilitation, สาขาวิชาวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร.
- Baron, R. A. (1992). *Psychology* (2 nd ed.). Boston:Allyn and Bacon.
- Cratty, B. J. et al. (1986). Motor planning abilities in deaf and hearing children. *American Annals of the Deaf*, 131, 281 – 283.
- Feldman, R. S. (1987). *Understanding psychology*. New York:McGraw – Hill Book Comp., 1987.
- Gagne, R.H. (1974). *Essentials of learning for instruction*. Hinsdale:The Dryden.
- Hamacheck, D. (1990). *Psychology in teaching learning and growth* (4 th ed.). Boston:Allyn and Bacon.
- Hiskey, M. S. (1972). Determining mental competence levels of children with impaired hearing. *The Volta Review*, 74, 303 – 311.
- Kagen, J., & Julius, S. (1988). *Psychology:An introduction* (6 th ed.). Orlands:Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Moores, D. F. (1978). *Education the deaf, psychology, principles, and practices*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Norman, D. A. (1976). *Memory and attention* (2 nd ed.). New York:John Wiley & Sons, Inc.
- Sharp, E. Y. (1972). Relationship of visualclosure to speechreading. *Exceptional Children*, 38, 729 – 734.